

Det Kongelige Fiskeri- og Kystdepartement
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

Dato:
10.09.2013
Saksbehandler:
Lars Wilhelm Solheim 33344163

Referanse:
201313494-3
Deres referanse:

Med los på sjøsikkerhet - losordningens omfang, organisering og regelverk - Høring NOU 2013:8.

- Vestfold Fylkeskommune viser til sammenfallende brev fra Vestfold Fylkeskommune og Østfold Fylkeskommune av 23.01.2012 hvor fylkeskommunene påpekte at arbeidet med losordningen burde ha fokus på å forebygge gjennom øket sjøsikkerhet og at kommunene og fylkesnivå burde delta siden det er kommunene som har beredskapsansvar ved ulykker og da det er kommunene som først og fremst merker konsekvensene av oljeutslipp og annen forurensing i egne naturområder.

Vestfold Fylkeskommune er derfor undrende til at hverken berørte kommuner eller berørte fylkeskommuner i større grad er invitert til deltakelse i arbeidet eller er med på høringslista til NOU 2013: 8 Med los på sjøsikkerhet – losordningens omfang, organisering og regelverk. Vi har alle Full City og Godafoss friskt i minne. Ulykker har en kostnad for natur og samfunn og staten har for sist nevnte ulykke sendt et refusjonskrav til forurenser på kr. 88 millioner. I begge disse ulykkene ble det påvist menneskelig svikt og svikt i systemer og rutiner som viktigste faktorer.

Utvalgets mandat skal legge til grunn, se pkt d strekpunkt 2 at «Sjøsikkerheten skal ikke svekkes i forhold til dagens nivå». Samtidig påpekes det at «Lostjenesten skal være 100 % selvfinansiert». Disse føringene kan gi målkonflikter, men dersom man legger natur – og samfunnskostnaden ved for eksempel en ulykke som Godafoss og Full City til grunn syntes det rimelig at sjøsikkerheten må tillegges avgjørende vekt.

Innseilingen til Norges hovedstad Oslo er en av Norges mest trafikkerte områder, samtidig som området er et svært viktig rekreasjons og boområde for hele Osloregionen. Innseilingen passerer 2 nasjonalparker, - Ytre Hvaler og Færder. Utvalget har selv påpekt at det må tas hensyn til nasjonalparken ved eventuell flytting av losbordingfeltet i Oslofjorden og at dette videre må vurderes etter naturmangfoldsloven kap II som omhandler i hvilken grad naturmangfoldet utsettes for risiko.

Færder Nasjonalpark ble vedtatt ved Kngl. Res. i Statsråd 23 august 2013 og forholdet mellom endring av losordningen og nasjonalparken er derfor ikke utredet i tilstrekkelig grad. Det samme gjelder forholdet til vannforskriften og forslag til endring av losordningen, hvor Miljødirektoratet har påpekt at beskyttede områder skal ha høye miljømål. Sjøområdene rundt Færder Nasjonalpark har derfor miljømål med betegnelsen svært god økologisk og kjemisk tilstand. Intensjonen blir derfor å styrke de miljøforbyggende tiltak og ikke svekke disse. Vannforskriften forutsetter kunnskapsbasert forvaltning noe som igjen medfører krav til overvåking ved økt risiko for at dårligere vannkvalitet inntreffer. Dette er nedfelt i utredningen om Færder Nasjonalpark.

Fylkesutvalgene i Buskerud, Telemark og Vestfold hadde den 18 januar 2013 i felles møte en gjennomgang av sjøsikkerhet ved foredrag fra Norges Maritime Utdanningscenter, Kystverket -

Beredskap og Kystverket Sør – Øst. Til tross for gode orienteringer var et samlet inntrykk at sjøsikkerheten har flere forbedringspunkter, at mekanisk og menneskelig svikt igjen vil inntreffe og at det var mangler ved kvalitetssystem og rutiner og et forbedringspotensiale ved utdanning av sjøfolk. Risikoen for skipsulykker ansees fortsatt å være for høy.

Vestfold Fylkeskommune slutter seg derfor til Tjøme kommunens vurdering om at det synes uforsvarlig å flytte losbordingsfeltet slik flertallet av utvalget foreslår og mener at dagens bestemmelser for losplikt bør videreføres. Kystverket har foreslått å flytte losbordingsfeltet ved Store Færder to ganger tidligere. Dette er blitt avvist av Storting og regjering. Argumentasjonen for flytting er ikke blitt styrket siden 2002 og Vestfold Fylkeskommune oppfatter at det er unødvendig å gå på akkord med sjøsikkerheten. Det er både rasjonelt og sikkerhetsmessig best å beholde kun ett bordingsfelt ved Store Færder.

Et sterkere «føre var» prinsipp enn utredningen så langt har tatt høyde for må legges til grunn da området rundt Færder Nasjonalpark forutsetter svært god økologisk og kjemisk tilstand etter vannforskriften og at risikoen for uønskede hendelser må være på et lavest mulig nivå.

Vestfold Fylkeskommune kan ikke se at utvalget har hatt befaring i Oslofjorden, selv om dette området foreslås endret.

Forslaget om å flytte hovedlosbordingsfeltet fra Store Færder til Bastøy bør derfor avvises.

Med vennlig hilsen

Per-Eivind Johansen
Fylkesordfører i Vestfold

Dokumentet er godkjent elektronisk og krever ikke signatur.